



Arrest

nr. 72 602 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2011 hebben ingediend om de nietig-verklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 september 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 juli 2010 dient eerste verzoekster een asielaanvraag in.

1.2. Op 26 november 2010 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 23 december 2010 stelt eerste verzoekster beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de onder punt 1.2. vermelde beslissing.

1.4. Op 4 juni 2011 dient eerste verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.5. Op 15 juni 2011 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen de beslissing van 23 december 2010 bij arrest nummer 63 113.

1.6. Op 12 september 2011 wordt eerste verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Suite à la demande d’autorisation de séjour introduite par courrier recommandé le 04.06.2011 auprès de nos services par:

K.R. {...}
+ enfants :
K.G. {...}
K.N. {...}

En application de l’article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, comme remplacé par l’article 187 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses, je vous informe que cette demande est irrecevable.

Redenen :

Artikel 9ter § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 187 §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 23.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Hoewel de op het standaard medisch getuigschrift vermelde pathologie als ernstig beschouwd zou kunnen worden, wordt in het standaard medisch getuigschrift niet verder verduidelijkt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt en wordt aldus geen uitspraak gedaan omtrent de graad van ernst. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. {...}”

1.7. Op 16 september 2011 wordt aan eerste verzoekster het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies – asielzoeker).

2. Over de rechtspleging

2.1. Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat hij vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

De Raad stelt vast dat eerste verzoekster niet heeft aangegeven dat zij in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen optreedt. Aangezien G. H. en N. K. nog niet beschikken over voldoende onderscheidingsvermogen, zij zijn namelijk geboren op 1 oktober 1998 en 24 april 2003, kunnen zij nog niet in eigen naam optreden. In de mate dat het beroep is ingediend door G. H. en N. K. is het onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep in de mate dat het werd ingediend door eerste verzoekster

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Verder blijkt uit het betoog dat verzoekster eveneens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

Verzoekster betoogt het volgende:

“Enig middel ontnomen uit de schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens; De betwistbare beslissing die het ongegronde verzoek zegt, wordt als volgt gemotiveerd: “..” Aangezien de betwiste beslissing zeggende dat de aanvraag van mevrouw K.R. {...} niet ontvankelijk is wegens het motief dat het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag en dat op dit medisch getuigschrift de graad van ernst niet vermeld is; Dat de motivatie van de betreden beslissing is Vrij stereotiep; Dat deze beslissing onvoldoende werd gemotiveerd; Aangezien Dat dit artikel 9ter, §1, alinea 4 van de Wet van 15 december 1980 schikt dat: “Hij overhandigt een medisch certificaat, van het type voorzien door het Koninklijk Besluit van 17.05.2007, dat per Arrest in de Ministerraad beraadslaagd werd. Dit medisch certificaat duidt de ziekte aan, zijn graad van ernst en de nodig geachte behandeling.” Dat de aanvrager wenst eraan te herinneren dat het mogelijk is bij de voorbereidende werkzaamheden van de wet om te lezen dat: « Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderde. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elke geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geacht behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningprocedure niet gevolgd (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden. »(Wij benadrukken) Dat de verzoeker levert een van een type van medisch certificaat die van de ziekte, de ernst van graad en de noodzakelijk geacht behandeling getuigt; Dat dit document zonder betwisting toelaat vast te stellen dat de verzoeker een syndroom voorstelt van zware post traumatische stress depressie; Dat zelfs indien de graad van ernst als dusdanig niet opgegeven is, het mogelijk is uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan mevrouw K.R. {...} lijdt zeer ernstig is gezien als de behandeling wordt gestopt er verergering van de symptomen zal zijn; Dat het medisch certificaat nauwkeurig genoeg was om de ernst te beoordelen; Dat het dus verkeerd is dat de tegenpartij het tegendeel beweert; Dat zijn aanvraag 9ter daarenboven vergezeld was van het type van medisch certificaat; Dat dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld; Dat het bestreden beslissing ten onrechte is gemotiveerd omdat het zegt simpelweg dat : « bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift»; Dat er dus een klaarblijkelijke vergissing is vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden; Dat wanneer de motivatie van het bestreden besluit niet nauwkeurig genoeg is voor de aanvrager om het wezenlijke motief te identificeren, en wanneer de drie essentiële elementen van de beschrijving die door de KB aanwezig zijn, de aanvrager kan zich voorstellen dat de klacht uitgevaardigd tegen het medische certificaat, is louter formeel, namelijk dat het gaat over een hoofding anders dan die normaal gebruikt wordt door de Dienst van Vreemdelingenzaken; Dat inderdaad de hoofding van de getuigschrift uitgevoerd door de verzoeker luidt als gevoigt: “CERTIFICAT MEDICAL Destiné au médecin conseil du Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l’Office des Etrangers (SPF Intérieur)» 4 Terwijl de hoofding van de getuigschrift van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 geeft in bijlage deze hoofding luidt als gevoigt: « SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR Direction générale de l’Office des Etrangers CERTIFICAT MEDICAL Destiné au Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l’Office des Etrangers»; Dat dit klein verschil verandert niet aan het feit dat in wezen, de drie essentiële elementen van het standaardmodel medisch getuigschrift zijn vermeld; Dat daarnaast in een recente beslissing van uw Raad, dd. 18 mei 2011 werd besloten dat« Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aldus stelt dat verweerder heeft nagelaten een inhoudelijke vergelijke van de twee attesten uit te voeren en slechts een héél oppervlakkige prima facie toets heeft uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest en dat dergelijke werkwijze niet strookt met

een zorgvuldig bestuur, kan hij worden gevolgd door de Raad. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond”(C.C.E (Arrêt n° 61.726), 18 mai 2011, Rev. Drt. Etr, n° 163, 2011); Dat er is een duidelijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel die valt onder de tegen partij met betrekking tot de motivatie van de administratieve handelingen; Aangezien dat de betwiste beslissing zich niet getuigt heeft over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden; Dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van de verzoekster de welke aangepaste zorgen vereist; Dat het geleverde certificaat door de verzoekster voorgelegd duidelijk de pathologie aangeeft waaraan de verzoekster lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling; Dat er een overduidelijke schending van het artikel 3 E.C.R.M; Dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden.”

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad merkt tevens op dat, zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit loutere feit op zich niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;
2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Artikel 9ter, §3, 3° bepaalt als ontvankelijkheidsvoorwaarde dat een standaard medisch getuigschrift dient te worden voorgelegd dat bovendien voldoet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van dit artikel. Dit betekent dat dit standaard medisch getuigschrift vermeldt wat de ziekte is, en welke haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling is.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden."* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

2.4. De Raad stelt vast dat het medisch getuigschrift van 23 mei 2011, dat zich in het administratief dossier bevindt, een standaard medisch attest is, vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011). De Raad stelt ook vast dat de verwerende partij dit niet betwist.

Verzoekster voert in haar middel onder meer aan dat het verschil in hoofding van het door haar ingediende medische attest en het attest gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, niets verandert aan het feit dat de drie essentiële elementen van het standaardmodel zijn aangegeven. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing geenszins wordt aangegeven dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat het voorgelegde medisch attest niet het standaard medisch attest betreft zoals vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, doch wel dat verzoekers medisch attest niet alle essentiële elementen bevat. Verzoeksters betoog mist op dit punt derhalve feitelijke grondslag.

3.5. Verzoekster stelt verder dat in het medisch attest wel degelijk gewag wordt gemaakt van de *“graad van ernst”* van de ziekte en dat het document toelaat om zonder betwisting vast te stellen dat zij lijdt aan een syndroom van zware posttraumatische stressdepressie. Zij stelt dat indien de graad van ernst als dusdanig niet is opgegeven, het nog mogelijk is uit het attest af te leiden dat de aandoening zeer ernstig is omdat de aandoening zal verergeren indien de behandeling zou stopgezet worden.

3.6. In casu wordt in de bestreden beslissing gesteld dat er omtrent de *“graad van ernst”* van de ziekte, geen uitspraak wordt gedaan nu niet verduidelijkt wordt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt. In haar nota met opmerkingen benadrukt de verwerende partij deze stelling en stelt zij dat zij conform de wet het medisch getuigschrift heeft getoetst aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden.

3.7. In het medisch attest van 23 mei 2011 wordt onder het punt *“B/ DIAGNOSTIC”* het volgende aangegeven door de behandelende arts: *“Dépression post-traumatique”*. In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de noodzakelijk geachte behandeling (medicatie en psychotherapie). Voorts wordt onder het punt *“D/ Quelles seraient les conséquences et complications éventuelles d'un arrêt de traitement ?”* het volgende gesteld: *“Majoration de l'état post-traumatique (et, au niveau scientifique un état de stress post-traumatique non traité peut induire un état dépressif chronique.”* Voorts blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag tevens een attest heeft gevoegd van psychiater Scholl van 2 maart 2011 waarin onder meer het volgende wordt gesteld: *“En conclusion, cette patiente présente un état post-traumatique sévère compliqué d'une dépression post-traumatique.”*

Uit het getuigschrift en het bijgevoegde attest kan dus worden afgeleid dat verzoekster lijdt aan een ernstige posttraumatische toestand gecompliceerd door een posttraumatische depressie waarbij een afwezigheid van behandeling kan leiden tot een chronische vorm van depressiviteit.

De Raad stelt bijgevolg vast dat wordt vermeld dat de aandoening ernstig is, dat ze gecompliceerd wordt door een posttraumatische depressie en dat een afwezigheid van behandeling kan leiden tot een chronische vorm van depressiviteit. Het medisch attest en bijgevoegd attest geven aldus voldoende gedetailleerde informatie over de graad van ernst van de aandoening, zodat het motief *“Het standaard medisch getuigschrift dd 23.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte”*, niet steunt op een correctie feitenvinding en niet in alle redelijkheid lijkt te zijn tot stand gekomen. Uit dit motief blijkt dat de verwerende partij geenszins rekening heeft gehouden met het bijgevoegde attest. Het medisch attest voldoet volledig aan het model zoals voorgeschreven door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangezien het de ziekte vermeldt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het feit dat nog verdere specificaties in een bijlage bij het standaard medisch attest werden opgenomen, doet hieraan geen afbreuk. Het betoog van de verwerende partij dat in de bestreden beslissing terecht werd opgemerkt dat in het standaard medisch attest niet verduidelijkt wordt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt, kan gelet op voorgaande bespreking niet gevolgd worden.

De verzoekende partij voert terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het enige middel is in die mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 september 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER